

“POZİTİF AYRIŞMA” DA OLMASA!

Siyasi iktidarın tepesindekiler, sözcüleri vb son zamanlarda bu sözü sıklıkla kullanmaya başladılar; “Falancadan şöyle pozitif ayrıştık”, “Filanca konuda böyle pozitif ayrıştık” vb vb.

RTE, dünkü partisinin bazı il kongrelerine video-konferans yöntemiyle katıldı ve “Türkiye salgın sürecini pozitif ayrışmayla geçiriyor” dedi. Ne anlama geliyor bu? Yani diyor ki, dünyada bizim dışımızda kalan ülkeler salgından telef oldular; biz ise “yıkılmadık ayaktaız”!

Peki nasıl gerçekleşti bu “pozitif ayrışma”? Çok basit; salgın başlayıp hızla ya-

yıldığında “Türkiye’de hiç vaka yok” açıklaması yapıldı önce. Sonra elimizde test olmadığı açıklandı. Bir hayli sonra, Dünya Bankası’nın salgınla mücadele eden ülkelere yüklü miktar yardım yapılacağını açıklamasından sonra, ilk vakalar kabul edildi ve sayı biranda hızla arttı. Sonra Sağlık Bakanlığı hızla hastalıkların sisteme giriş kodlarını değiştirdi. Epeyce sonra TÜİK’ten en tepeden görevden almalar ve yeni atamalar gerçekleşti. Ve hemen sonrasında öğrenildi ki, “vaka sayıları” denilen hastanelerdeki “hasta sayıları”ymış meğer! Dünya Sağlık Örgütü, ortak kriterleri kullanmadığı için

Türkiye’yi alenen suçladı; kamuoyunu yanılttığını söyledi. Buna rağmen “tepedekiler” bildiklerini okumaya devam ettiler; herkese test yapmayı kendi çevrelerindeki insanlara haftada 4-5 test yaptılar; tamamen kapanma yapmayı insanların tikiş tikiş işe gidip gelmesine neden oldular; bu haliyle diğerleriyle pozitif ayrılarak resmen sürü bağışıklığı uyguladılar ve vaka sayıları patlayınca suçu halka attılar.

İnsan bu durumu görünce “iyi ki pozitif ayrışmışız; ya bir de negatif ayrışsaydık halimiz nice olurdu” diye sorası geliyor.

MÜCADELE BİRLİĞİ

22 Kasım 2020 - s185 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

SERMAYENİN “ORTAK KOMİTE”Sİ

“Torbacı hükümet”, malum, Meclis’e bir torba yasa tasarısı daha göndermişti. Esnek çalışma ve kıdem tazminatının gasp edilmesi dahil, işçilere dönük yoğun saldırı barındırıyordu. İşçiler, haklı olarak tepki gösterdiler. Seslerini yükselttiler. Nihayetinde bir kısım yasa torbadan geri çıkarıldı.

Sanayi ve Teknoloji Bakanı Varank, kendisini Fettullah’ın yanındaki süklüm püklüm fotoğrafından hatırlar camia, “iş dünyası” diye kibarlaştırdıkları patronlar topluluğu ile yapılan bir toplantı esnasında bu bazı yasaların geri çekilmesi meselesine getirdi lafı. “İş dünyasının talebiyle getirilen düzenlemelere ilişkin işçi kesiminin

çok yoğun ses çıkardığı dönemde iş dünyasının sessiz kaldığı” eleştirisi yaptı bakan.

İki noktaya dikkat. Birincisi, torbadaki o hükümlerin “İş dünyasının talebiyle” yani patronların isteğiyle yapıldığı. İkincisi, “İşçi kesiminin çok yoğun ses çıkardığı”, bu yüzden yasaları geri çekmek zorunda kaldıkları. Tabii patronlara da sitem ediyor bakan: “Sessiz kaldınız”!

Patron örgütleri “İşlerini yürüte-

cek ortak komite” olan hükümete bu tür işler için ihtiyaç duyar, neden doğrudan “Seslerini yükseltsin”! Bu cemaatçi durumu henüz anlamamış besbelli.

Sanayi Bakanı böylece hükümetin işlev ve görevini en ufak bir dolaşıma ihtiyaç duymadan, apaçık söyleyivermiş. Bu “açık sözlülüğü”, en başta patronlar olmak üzere, bir dizi çevrenin pek hoşuna gitmeyecektir. **2**

Metal İşçileri Ankara'ya Yürüyecek

Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlenmelerinin ardından işten atılan işçiler, Ankara’ya yürüme kararı aldı.

Systemair HSK, Özer Elektrik ve Baldur fabrikalarında çalışan işçiler, sendika üyesi olmalarının ardından tazminatsız işten atıldı veya ücretsiz izne ayrıldı.

Sendika üyesi olmalarının ardından işten atma ve ücretsiz izin saldırısıyla karşılaşan metal işçileri, 24 Kasım günü saat 10:00’da Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi önünden Ankara’ya yürüyüş başlatacak.

İşçiler, yürüyüşlerini Ankara’da bulunan Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı önüne kadar sürdürecekler.

EDİTÖR

DİNCİ FAŞİZMİN “REFORM”U

Faşist devletin tepesi toz-duman desek abartmış olur muyuz? Kesinlikle olmayız. Kim kime karşı, kim neyi niçin açıklıyor, açıklamaların her biri kimi hedef alıyor? Bütün bu soruların yanıtını herkes durumuna, beklentisine, dinci faşist iktidar karşısındaki tutumuna göre yorumlayıp açıklıyor. Bu bile, tek başına, nasıl bir belirsizlik denizinin içinde yüzdüklerini anlatmaya yeter.

Bütün bu karmaşıklık içinden yolu şaşırmadan çıkmanın yolu, devrimci teoriye sarılmaktır; başka yolu yok.

Hemen herkesin işaret ettiği ve üzerinde mutabık kaldığı bir nokta, dinci faşist iktidarın yolun sonuna geldiğidir. Bu gerçeği dinci faşist iktidarın başının dahi kabul ettiğini, açıklama ve politik manevra çabalarından rahatlıkla çıkarmak mümkün.

Başarıp başaramayacağı, koşulların uygun olup olmadığı ayrı bir konu, fakat dinci faşist iktidarın, bir yöntemden diğerine geçmek istediği açık. RTE’nin ve avanesinin sürekli reformlardan söz edip durmasının tek anlamı bu. Savcıların istedikleri gibi soruşturma açabildikleri, hakimlerin “gözünün üstünde kaşın var” deyip cezalar yağdırdıkları, polislin sorgusuz sualsiz insanları katlettiği, mahkemenin bir kapısından katil girenin öteki kapısından “aklanmış” olarak çıktığı, insanların helikopterden atıldığı vb vb saymakla bitmez faşist terörle toplumun emekçi sınıflarını, ezilen halklarını egemenlik, kölelik altında tutma yönteminden reformlarla köleliği devam ettirme yöntemine geçeceklerini, en azından, iddia ediyorlar.

Egemen sınıf olarak, tek-elci sermaye sınıfı, toplumu yönetmede bir yöntemden bir başka yöneme neden geçer?

DİNCİ FAŞİZMİN “REFORM”U

Baş tarafı 1. sayfada

Kendi varlık koşullarını devam ettirme kaygısıyla; başka bir ifadeyle, artık eski yöntemlerle toplumu yönetemediği için bunu yapar. Daha doğrusu, yapmaya çalışır.

Dinci faşist iktidarı, daha doğrusu, tekelci sermaye sınıfını böyle bir yöntem değişikliğine zorlayan dinamiklerin başında, sınıf savaşımı gelir. Sınıf savaşımı ve ekonomik politik kriz, tekelci sermaye sınıfını ve dinci faşist iktidarı eski yöntemlerle yönetemez noktaya getirmiştir.

Dinci faşist iktidar, tekelci sermaye sınıfı adına, toplumu yönetmeye devam etmek için manevra yapmaya çalışıyor. Son günlerde “reform” kelimesini ağızından düşürmesinin tek nedeni budur.

“Reform yapıyoruz” söylemi işin bir boyutu. Diğer boyutu ise, dinci faşist iktidarın emperyalist güçlere boyun eğdiği her fırsatta, nedamet getirir gibi, dile getirmesidir. Örneğin, Doğu Akdeniz’de Fransa, Yunanistan ve Kıbrıs’a doğrudan; bu üç devleti desteklediğini açıklayan AB’ne ise dolaylı meydan okuyan dinci faşist iktidar, kendisine yaptırım uygulanma ihtimalinin ciddiyetini görünce şöyle açıklama yapmak zorunda kaldı:

“Kendimizi başka yerlerde değil Avrupa’da görüyor, geleceğimizi Avrupa ile birlikte kurmayı tasavvur ediyoruz.”

Bu sözler RTE’nin. Ondan bir gün önce, RTE’nin sözcüsü İbrahim Kalın ise, 10-11 Aralık tarihleri arasında yapılacak AB zirvesi öncesinde Brüksel’e giderek, “Türkiye’nin AB üyeliğini stratejik bir öncelik olarak gördüğü” açıklamasını yapıyor. Düne kadar meydan okuma havasıyla götürdükleri AB ile ilişkilerde yelkenleri suya indirdikleri görülüyor.

ABD ile ilişkilerde durum daha da böyle. Biden’ın ABD Başkanı olma ihtimaliyle birlikte, ABD’nin dinci faşist iktidarı gözden çıkarma ihtimaline karşı önlem olarak “dostluk-müttefiklik” mesajları vermeye başladılar.

“Amerika ile uzun ve yakın müttefiklik ilişkilerimizi, bölgesel ve küresel tüm meselelerin çözümünde aktif olarak kullanmak arzusundayız.”

Kısacası, “Emrinizdeyiz, ne arzu ederseniz derhal yerine getirmeye amadeyiz” demeye getiriyor RTE.

RTE, dinci faşist iktidar ve genel olarak tekelci sermaye sınıfına olmadık güç, sıfat ve yetenekler vehmeden darkafalılara daha önce defalarca anlatmaya çalışmıştı: Emperyalizm boyun eğdirir; görünüye, açıklamalara aldanmayın diye.

Bütün bunların dinci faşist iktidar tarafından kendi ömrünü uzatmaya dönük manevralar olduğu açık.

Kısacası, dinci faşist iktidar, ekonomik ve politik kriz karşısında yıkılma durumuyla karşı karşıya. Sözüm ona reform vaatleri, AB ve ABD’ye yalvarışları kendisinin yerine bir başka burjuva iktidarın bu güçler ve tekelci sermaye sınıfı tarafından tercih edilme korkusundandır.

Devrimci-demokratik güçler, emekçi sınıflar, sınıf bilinçli devrimci öncü işçiler bu tabloda nasıl bir sonuç çıkarmalı? Asıl mesele budur.

Koşullar, tekelci sermaye sınıfı ve onun dinci faşist iktidarını artık yönetemez hale getirmiş ve dinci faşist iktidar bu durumdan kurtulmak için çeşitli vaatler sıralamaya başlamış ise, yapılacak şey, iktidarın bu vaatlerini yerine getirip getirmeyeceğini beklemek mi yoksa, bu koşullardan yararlanarak, yıkılmanın eşiğine gelmiş dinci faşist iktidarı, faşist devletiyle birlikte bir devrimle yıkmak mı?

Bir devrimciyle, bir devrimci komünistle bir sosyal reformisti, sınıf uzlaşmacısı liberali birbirinden ayıracak şey, bu soruya verilecek yanıtıdır. İkinciler, yani sosyal reformistler, uzlaşmacılar, dinci faşist iktidarın “reform” vaatlerini yerine getirip getirmeyeceğini beklemek, iktidarı bu sözlerini tutması için teşvik etmekten yanadırlar. Bu yolun dinci faşist iktidarın ayakta kalmasına, ömrünü uzatmasına yarayacağı o kadar açık ki, kanıtlanmasına gerek bile yok.

Birinciler yani devrimci güçler, devrimci komünistler, ikinci yoldan yürüyenlerdir; ortaya çıkan koşullardan, dinci faşist iktidarın oltanın ucuna taktığı yeme bakmadan, iktidarın, onunla birlikte tekelci sermaye sınıfı egemenliğinin bir devrimle yıkılması için mücadele eden güçlerdir. Bu, aynı zamanda gerçek, tam, eksiksiz demokrasiye ulaşmanın da yoludur.

Bu soruya verilecek yanıt her kişinin, partinin, hareketin rengini ortaya koyacaktır.

SERMAYENİN “ORTAK KOMİTESİ”

Baş tarafı 1. sayfada

Gerçi aynı toplantıda RTE, “Yatırım için yer sıkıntısı yok. Nerede uygun yer bulursak tahsis ederiz” diyerek tüm imkanları patronların ayaklarına sereceklerini dile getirmekten çekinmiyordu. Ama nihayetinde bu, “yatırım” konusunda sağlanacak “kolaylıklar” meselesi. Sonuçta işin ucunda istihdam var, “İşçilere ekmek vermek” meselesi var! Varank ise işçilere karşı olan yasanın bizzat patronların isteğiyle hazırlandığını ve buna rağmen “İşçi kesiminin çok yoğun ses çıkardığı dönemde iş dünyasının sessiz kaldığı”ni söyleyerek, fazla “açık sözlü” davranıyor!

Çiçeği taze bakan Elvan da aynı toplantıda “iş dünyasıyla birlikte çalışma yapma” sözü vermiş. Sınıf niteliğini bu kadar net ve dolaylımsız ifade eden hükümet zor bulunur doğrusu! Patronlar, hükümetin kendi “ortak komiteleri” olduğunu bilinciyile talep listesini sunuyorlar hükümete. Listede yok

yok. Hele “vergi kaçakçılığının affı” anlamına gelecek taleple tüy dikiyorlar resmen!

Bakanın da itiraf ettiği gibi, işçiler başta kıdem tazminatları olmak üzere emeğe saldırı anlamına gelen bu torbaya karşı seslerini yükselttiler. Henüz yeri göğü birbirine katmadılarsa da, sendikalar üzerinden seslerini yükselttiler. Ufak adımlarla sokaklara çıktılar. Tepkileri buzdağının görünen kısmıydı sadece. Hükümet bunu gördü ve tepki çeken maddeleri apar topar torbadan geri çekti.

Hükümet, üst perdeden “milletin temsilcisi” olduğunu ilan edip duruyor. Sadece bu olay bile bu “millet” denen şeyin ne olduğunu anlatmaya yetiyor. İşçi sınıfı bu “millet” tanımının içinde yoktur. Millet ve “milli çıkarlar” denen şey, tastamam sermayenin, patronların çıkarlarıdır. Hem de dolaylımsız, çıplak çıkarları. TOBB toplantısı, bu gerçeğin bir kez daha dost düşman herkese ilan edilmesidir.

HDP Açıklamasına Saldırı

HDP İstanbul İl Örgüt’nün Demokratik Toplum Kongresi’ne (DTK) yönelik gerçekleşen gözaltı operasyonlarını protesto etmek amacıyla Taksim Tünel’de yapmak istediği açıklamaya polis saldırdı. HDP İl Eş Başkanları Elif Bulut ve Erdal Avcı’nın da aralarında bulunduğu çok sayıda kişi gözaltı alındı.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığınca Demokratik Toplum Kongresi (DTK) soruşturması kapsamında dün gerçekleştirilen operasyon sonucu aralarında avukat, siyasetçi ve sivil toplum örgütü temsilcisinin bulunduğu çok sayıda kişinin gözaltına alınması Diyarbakır’da da protesto edildi.

DTK, Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) ve Halkların Demokratik Partisi (HDP), Özgür Kadın Haraketi (TJA), gözaltılara ilişkin Bağlar ilçesi Koşuyolu Parkı’ndaki İnsan Hakları Anıtı önünde açıklama yaptı. Açıklamaya, DTK Eş başkanı Berdan Öztürk, DBP Es Genel Başkanı Saliha Aydeniz, TJA Sözcüsü Ayşe Gökkan ve HDP milletvekillerinin yanı sıra birçok kişi katıldı. Açıklamanın yapıldığı alan

çok sayıda polis tarafından ablukaya alındı.

Hazırlanan ortak açıklamayı okuyan HDP Diyarbakır İl Eş başkanı Vekili İrfan Söner, “En büyük muhalif güç olan, partimiz HDP ve bileşenlerine de her gün başkan düzenlenmekte, yöneticilerimiz gözaltına alınmakta, tutuklanmakta, parti binamız basılmakta, uyduruk gerekçelerle delil yaratma ve bu temelde bizi geriletmeye çalıştığını sanmaktadır...” dedi.

Söner, “Her gün operasyonda yapsanız, her gün bizi gözaltına da alsanız, avukat mesleğinden vazgeçmeyecek, partimiz siyasetinden vazgeçmeyecek, sağlıkçılarımız hizmetlerinden vazgeçmeyecek; her zaman yanlış siyasetinizin karşısında olmaya devam edeceğiz ve hiçbir operasyon çöküşünüzü engellemeyecektir. Bundan dolayı diyoruz ki: Sivil toplumun temelleri ile oynamayın, bu yoldan dönün ve aldığımız arkadaşlarımızı derhal serbest bırakın” diye konuştu.

Ardından konuşan DBP Eş Genel Başkanı Saliha Aydeniz ise, operasyonların iktidarın çöküşünü hızlandıracağını söyledi.

Vinç Çarpan İşçi Yaşamı Yitirdi

İzmir'de Aliğa Ağır Sanayi Bölgesinde bulunan Kılıçlar Katı Atık Alüminyum Hurda Demir Çelik isimli fabrikada Serkan Şanlı isimli işçi iş cinayetinde hayatını kaybetti.

Fabrikada vinç bakımı sırasında üretimin durması gerektiğini ancak durdurulmadığını aktaran işçiler, başka bir vincin Serkan Şanlı'nın bakım yaptığı araca çarptığını ve Şanlı'nın duvarla vinç arasına kalarak yaşamını yitirdiğini söyledi. Elektrik Bakım işçisi B.D olaydan yaralı kurtuldu.

İşçiler, fabrikada ambulansın olmadığını söyledi. Covid-19 salgını nedeniyle az işçiyle uzun süreli üretim yapıldığını anlatan işçiler, "Mesailer 12-16 hatta 24 saate varıyor. Hasta veya temaslı izinliye yerine bakanlar iki vardiya yaparak çalışıyor. O gelene kadar da izin

kullanamıyor. Soyunma yerleri barakadan ibaret. Küçük bir yer olduğu için buralar salgının yayılmasını kolaylaştırıyor" dedi.

İşçilerin çalışma koşullarını anlatırken kullandıkları bir cümle var ki, sadece o cümle hangi koşullarda ve nasıl acımasızca bir sömürüyle çalıştırıldığını anlatmaya yetiyor: "Günde sadece 1,5 litre su hakkımız var!" Evet, yanlış okumadınız. Bir işçi günde sadece 1,5 litre su içebiliyor.

İşçiler durumu "Günde 1,5 litre su hakkımız var. Ambardan alıyoruz. Eğer yanımıza almazsak veya bitmişse yemekte su vermiyorlar susuz kalıyoruz" diyerek ifade ediyorlar.

Aliğa'da 8 İşçi İş Cinayetinde Yaşamını Yitirdi

Aliğa'da ekim ayından bu yana 8 işçi iş cinayetinde hayatını kaybetti. Gemi sökümde 2 işçi, HABAŞ, Özkanlar, İzmir Demir Çelik, HABAŞ Limanı, Star Rafineri (PETKİM) ve şimdi de Kılıçlar Fabrikasında bir işçi olmak üzere toplam 8 işçi iş cinayetinde yaşamını yitirdi.

İki İşçi Köprüde İntihar Girişiminde Bulundu

Bir grup işçi Boğaziçi Köprüsü'nde eylem yapmak istedi. İşçilerden ikisi ise parmaklıklar üzerine çıkarak intihar girişiminde bulundu.

İlk bilgilere göre, işçiler paraları ödenmeden işten çıkarılmalarına tepki olarak köprüde eylem yapmak istedi.

Gruptan iki işçi ise parmaklıklar üzerine çıkarak intihar girişiminde bulundu.

Çevreden görenlerin haber vermesi üzerine köprüye polis ve sağlık ekipleri yönlendirildi.

İntihar girişiminde bulunanlar da dahil, işçiler gözaltına alındı.

Covid-19 Salgını 58 Milyonu Geçti

Dünya genelinde yeni tip koronavirüs (Covid-19) vakası sayısı 58 milyonu geçti. Covid-19 görülen ülke ve bölgelerdeki vakalara ilişkin güncel verilerin derlendiği "Worldometers" internet sitesine göre, dünya geneline yayılan Covid-19 salgınında tespit edilen toplam vaka sayısı 58 milyon 2 bin 846 oldu.

ABD, 12 milyon 277 bin 24 ile en fazla vaka sayısına sahip ülke konumunda bulunurken, bu ülkeyi 9 milyon 50 bin 613 ile Hindistan, 6 milyon 20 bin 164 ile Brezilya, 2 milyon 109 bin 170 ile Fransa, 2 milyon 64 bin 748 ile Rusya, 1 milyon 589 bin 219 ile İspanya, 1 milyon

473 bin 508 ile İngiltere, 1 milyon 359 bin 42 ile Arjantin, 1 milyon 345 bin 767 ile İtalya, 1 milyon 233 bin 444 ile Kolombiya ve 1 milyon 25 bin 969 ile Meksika izledi.

Covid 19 nedeniyle dünya genelinde 1 milyon 379 bin 495 kişi yaşamını yitirdi. 40 milyon 192 bin kişi virüsü yenerek sağlığına kavuştu.

Sanatçılar Ve Esnaftan Ses Çıkarma Eylemi

İzmir'de Covid-19 pandemisi sürecinde birçok iş kolu olumsuz etkilenirken kültür sanat emekçileri ve esnaf, talepleri için ses çıkartma eylemi gerçekleştirdi.

Covid-19 pandemi sürecinde olumsuz etkilenen, kültür sanat emekçileri ve esnaf yaşadıkları sorunlara çözüm bulunması talebiyle bir araya geldi. Kısıtlamalar sonucu müzisyenler enstrümanlarını satarken, eğlence mekanlarının da kilit vurmak zorunda kaldıklarına dikkat çekildi.

İzmir'de de 4 Kasımdan bu yana kültür sanat emekçilerinin sürdürdükleri "Bekliyoruz" eylemlerini "Ses Çıkıyoruz" eylemine dönüştü. Kültür Sanat emekçileri ve esnaf, Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesinde eylem gerçekleştirdi.

Fiziksel mesafeye dikkat ederek 2 metre aralıkla duran kültür sanat emekçileri ve esnaflar, "Bu Önlemler Virüsü Yaşatır Bizi Öldürür", "Virüsten Mi Ölelim Açlıktan Mı?", "Virüs Notayla Bulaşmaz", "3 Milyon Kişi İşsiz Kaldı Geçinemiyoruz" dövizleri açarak 5 dakikada bir enstrümanlarıyla, tepsileriyle ve alkışlarla ses çıkardı.

"Ekonomik Mağduriyet Devam Ediyor"

3 Kasım tarihindeki kabine toplantısının ardından Cumhurbaşkanı 22.00 sonrası işletmelerin kapalı olacağını ve etkinlerin artık olmayacağını ifade etmişti. Bu duruma tepki vermek için İzmir başta olmak üzere çeşitli iller ve ilçelerde sanatçılar, işletme sahipleri, işletmeciler, sokağa çıktılar. "Bekliyoruz" sloganıyla 15 gün boyunca her akşam 22.00'de eylemler gerçekleştirdiler.

Bu eylemler sayesinde sağlık tedbirlerinin ekonomik tedbirler olmadan yeterince işe yaramadığı

aynı zamanda sağlık tedbirlerinin bilimsel ve tutarlı şekilde alınması gerekliliğine dair kamuoyu oluşturulmaya çalışıldı. Fakat henüz ekonomik mağduriyet giderilmedi.

Sanatçılar ve esnaf ödenek ayrılıp ayrılmadığını, ayrılmışsa ne zaman alabileceklerini bilmediklerini belirtiyor.

Bu ekonomik mağduriyete dikkat çekmek ve haklarını almak için artık haftada bir yapılan "Bekliyoruz" eylemini artık "Ses çıkıyoruz" eylemlerine çevirdiklerini belirtti.

"Mağdur Olan Meslek Gruplarına Ödenek Olarak Ayrılın"

Her hafta Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde seslerini yükseltmeye devam edeceklerini söyleyerek, bir taraftan da yetkililerle görüşmelerinin sürdüğünü aktaran sanatçılar, ekonomik mağduriyetlerinin bir an önce giderilmesi gerektiğini belirterek, "Halktan toplanan vergilerin bir an önce bu mağdur olan meslek gruplarına ödenek olarak ayrılmasını istiyoruz" dedi.

"İlgili Kuruluşlar Harekete Geçsin"

İzmir, İstanbul, Ankara, Datça, Marmaris, Kocaeli, Hatay gibi yerlerde eylemlerin gerçekleştiğini belirten sanatçılar, "Tüm ülkede bu duruma ilişkin tepkiler çok büyük. Biz buradan aynı zamanda konunun doğrudan muhatabı olan derneklere, odalara çağrı yapmak istiyoruz. Sürekli aidatlar topladığınız üyeleriniz şuanda ekonomik bir darboğaz içinde, açlığa yoksulluğa sürüklenmiş durumda. Buna karşı mücadele etmek için sizlerin inisiyatif alması gerekiyor. Tüm ilgili kuruluşların bir an önce harekete geçmesini bekliyoruz" diyerek ilgili kuruluşlara da görev hatırlatmasında bulundu.

Ümmühan Anamızı Kaybettik...

Onun o insan güzeli, her zaman emekten, dostluktan, yoldaşıktan yana çarpan yüreği bu sabah durdu. Bir dönemin Leninistler için simge isimleri olan Sabiha Anamız ve Hüsnüye Anamızın ardından Ümmühan Anamızı da sonsuzluğa uğurladık. Ümmühan Yıldırım Anamız, uzunca bir süredir Malatya'da kalıyor ve sağlık sorunlarıyla boğuşuyordu. Yılların birikmiş acılarının yordduğu kocaman yüreği daha fazla dayanamadı. Anamız, bugün saat 14.00'te akrabalarının ve sevenlerinin kolları üzerinde son yolculuğuna çıktı...

Malatya'da Alevi bir emekçi ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen anamız, ilk gençlik yıllarını doğduğu ilçede geçirdi. Devrimcilerle bu yıllarda tanıştı. Bulunduğu yer, faşistlerin devrimcilere, ilerici- lere, Alevilere, Kürtlere yoğun saldırılarının olduğu bir yerdi. Ve haliyle bu iç savaş yılları boyunca Anamız da safını devrimcilerden yana belirledi; toplumsal bilincin sıçramalığı geliştiği yıllarda onda da anti faşist bilinç hızla gelişti ve o yıllar yaşadığı olaylar yüreğinde ve bilincinde bir daha çıkmamacasına yer etti.

Çok genç yaşlarda Şahin Amcamızla evlenen Anamız daha sonra Ankara'ya yerleşti. Şahin Amcamız zorlukla geçen yılların ardından müteahhitlik yapmaya başlayınca ekonomik durumları düzeldi; ama onlar her zaman emeğin ve emekçinin ne anlama geldiğini bilen bir aile olarak kaldılar. Arka arkaya iki erkek çocukları oldu. İkisini de en iyi şekilde yetiştirmek, hiçbir şeyden mahrum bırakmamak için ellerinden gelen gayreti gösterdiler. Çocuklar da Ankara'nın en kalburüstü semtlerinde büyümelerine rağmen, emeğin ve emekçinin ne olduğunu bilerek yetiştiler. Hiç kuşkusuz bunda Anamızın payı büyüktü.

Büyük çocukları üniversiteyi kazanıp İstanbul'a gidince buna çok sevindiler. O devrimci olduğunda da aynı derecede kaygı duydular. Küçük çocukları yanlarındaydı ama o da İstanbul'a gidip geliyor, abisinin arkadaş çevresiyle tanışıyor. O yıllarda devrimci-komünist yapılar, okullarda birbirlerini iyi tanıyorlar ve sık sık aralarında ideolojik politik tartışmalar yapıyorlardı. Bu tartışmalar sonucu abisi bir yapıda karar kılmıştı; ama bu süre zarfında Leninistlerle de görüşmeye ve tartışmaya devam ediyordu. Ve sonunda kardeşini de Leninistlerle tanıştırmıştı. Leninistler, hızlı davranmışlar ve örgütleyemedikleri abinin kardeşini örgütlemişlerdi.

Daha sonra, Leninistlerde örgütlenen küçük çocukları Ankara'da bir eylemde yakalanınca Anamız ve Şahin Amca'mız için zor günler başlamıştı. Onlar çocuklarına sahip çıkma konusunda bir dakika olsun tereddüt etmemişler, Ankara polisinin tüm itibarsızlaştırma çabalarını boşa çıkararak hem şube sürecinde hem de hapisane sürecinde çocuklarına kol kanat germişlerdi.

Ve çocukları ağır işkencelerden sonra Ulucanlar Hapishanesine getirildiğinde her hafta düzenli ziyaretine gelmişler, oğullarının yoldaşları ve diğer devrimcilerle de kısa sürede kaynaşmışlardı. Bir süre sonra da zaten hiçbirinin kendi öz çocuklarından farkı kalmamıştı. Dışarıda hapisane koşullarının iyileştirilmesi için, hapisanede süregiden baskılara vb karşı yapılan hemen hemen her eylemde yer aldılar. Polis psikolojik ve fiziki şiddetiyle karşılaştılar; ama pes etmediler. Şahin amcamız bu süreçte işlerinin çoğunu kaybetti; ama varıyla yoğunla devrimcilerin, Leninistlerin yanında durmaya devam etti. Dışarıdan içeriye tüm tutsakları doyuracak kadar erzak taşıdılar defalarca. Ama bunların ötesinde politik olarak da geliştirdiler, yayınları okudular; görüş kabinlerinde bizlerle tartıştılar.

Daha sonra oğulları "ceza" alıp müebbet hapse mahkum olunca başka bir hapisaneye sevk edildi; bir yandan onun peşinden gittiği yere gidip geldiler bir yandan da Ankara Merkez Kapalı'ya... Ana-

mız hep o gülen gözleri ve aklının aydınlığı ile görüş yerlerinin o boğuk, tozlu, kasvetli havasını biz "ana hoşgeldin" dedikçe "aney kurban" diyerek dağıttı; bize güç verdi. Şahin Amcamız da öyle.

'90'lı yıllar boyunca DETAK (Devrimci Tutsak Aileleri Komiteleri) içinde mücadele eden anamız, defalarca gözaltına alındı; polis baskı ve işkencesiyle karşı karşıya kaldı.

Tüm acılarımızda ve sevinçlerimizde yanımızda oldular. Biz onların her acısında ve sevinçlerinde yanlarında olamasak da bunu hiç dert etmediler. 19 Aralık'ta yine hapisane kapısında, zemheriye rağmen soğuktan değil ama, bize bir şey olacak diye içleri titreyerek beklediler. Ve sonrasında başlayan Ölüm Orucu Eylemi'nde yer alan oğulları ve yoldaşları, siperyoldaşları peşinde o ilden bu ile koşturdular; eylemlere, basın açıklamalarına katıldılar.

Sonrasında oğullarının sağlığının düzelmesi için vargüçleriyle çalıştılar. Bütün bu süreç onları hem fiziksel hem duygusal açıdan çok yordu. Şahin Amcamızı kaybettik önce; Anamız yalnız kaldı. Küçük oğlu yurtdışına çıkmıştı; büyük oğlu Anamızın yanındaydı ve ona bakıyordu. Bu süreçte bir kaç kez ziyaret ettik Anamızı; hep aynı sevecenlikle ve "oğlum" diye karşıladı bizi. Son süreçte sağlık sorunları arttığı için Malatya'ya, memleketlerine gitmişlerdi. Haberlerini alıyorduk Anamızın. Çok ani oldu kaybı...

Acısı yüreğimizi ve gözlerimizi yakarken yazıyoruz bu satırları. Hoşçakal "Aney"! O uğruna bir çok acıya, mihnete katlandığınız sosyalist dünyayı Bir Gün Mutlaka kuracağız.

"Oğlun", Yoldaşın...

Brezilya: Siyah Farkındalık Günü

Brezilya'da Siyah Farkındalık Günü'nün arifesinde bir süpermarkette iki güvenlik görevlisinin Joao Alberto Silveira Freitas isimli siyahı öldürmesi, ülkede protesto gösterilerini tetikledi.

Brezilya basınında çıkan haberlere göre, 19 Kasım'da ülkenin güneyindeki Rio Grande del Sur eyaletinin başkenti Porto Aleg-

re'deki bir markette iki güvenlik görevlisi 40 yaşındaki Silveira'yı döverek ölümüne sebep oldu.

Silveira'nın, Brezilya'da her yıl 20 Kasım'da anılan Siyah Farkındalık Günü'nden bir gün önce beyaz iki güvenlik görevlisi tarafından öldürülmesine ilişkin görüntülerin basında ve sosyal medyada paylaşılması ülkede geniş yankı

buldu.

Güvenlik görevlileri ile Silveira arasındaki arbedenin, Silveira'nın kasa sırasında beklediği sırada bir market çalışanını tehdit ettikten sonra başladığı açıklandı. Olayın ardından biri askeri inzibata mensup iki güvenlik görevlisinin gözaltına alındığı ve kasten adam öldürme suçundan soruşturma başlatıldığı bildirildi.

ABD'nin Minnesota eyaletinde polis şiddeti sonucu yaşamını yitiren George Floyd'u hatırlatan olayın ardından Brezilya'nın çeşitli bölgelerinde düzenlenen Siyah Farkındalık Günü gösterilerinde Silveira için adalet istendi.

Sao Paulo'da akşam saatlerinde başlayan ve çoğunluğu pasif geçen gösterilerin ardından küçük bir grup, söz konusu marketi yağmaladı. Göstericilerin, ürünleri dağıtıp marketi ateşe vererek maddi hasara yol aç-

tığı ve otoparkta bir araca da saldırdığı bilgisi paylaşıldı.

Ayrıca Silveira'nın öldürüldüğü Porto Alegre şehrindeki aynı market zincirinin şubesine de Siyah Farkındalık Günü gösterilerinin ardından saldırıldığı ve iki şehirde de polis olay çıkaran göstericilere müdahale ettiği belirtildi.

Güney Amerika ülkesi Brezilya'da her yıl 20 Kasım, 1965 yılında ülkenin kuzeydoğusunda özgürlüğünü ilan eden kölelerin lideri Zumbi dos Palmares'in ölümü dolayısıyla Siyah Farkındalık Günü olarak anılıyor.

